

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 933/06
07.09.2006. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac, Vlaste Jovanović, mr Ljubice Jeremić i Nikole Stanojevića, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženih \"BB\" i \"VV\", radi naknade štete, odlučujući o reviziji tuženog \"VV\" izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 13014/05 od 26.01.2006. godine, u sednici održanoj 07.09.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog \"VV\" izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 13014/05 od 26.01.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P br. 363/03 od 30.12.2004. godine, ispravljenoj rešenjem P br. 363/03 od 05.09.2005. godine: stavom I izreke obavezani su tuženi da tužilji solidarno na ime naknade nematerijalne štete isplate za pretrpljene fizičke bolove 150.000,00 dinara, za pretrpljeni strah 50.000,00 dinara, za duševne bolove zbog naruženosti 50.000,00 i za duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti 525.000,00 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom na te iznose od 20.12.2004. godine do isplate; stavom II izreke utvrđeno je da je tužba povučena u delu u kome je tužilac tražio da se obaveže tuženi da mu naknadi materijalnu štetu u visini izgubljene zarade; stavom III izreke obavezan je tuženi da tužilji naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 321.100,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž. 13014/05 od 26.01.2006. godine, stavom I izreke potvrđena je presuda prvostepenog suda, u delu stava I izreke kojim su obavezani tuženi da tužiocu solidarno isplate za pretrpljene fizičke bolove 100.000,00 dinara, za pretrpljeni strah 50.000,00 dinara, za duševne bolove zbog naruženosti 50.000,00 i za duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti 300.000,00 dinara sa kamatom na te iznose od 20.12.2004. godine i u stavu III izreke. Stavom II izreke preinačena je presuda prvostepenog suda, u delu stava I izreke, tako što je tužbeni zahtev tužilje za naknadu nematerijalne štete za pretrpljene fizičke bolove za iznos od 50.000,00 dinara i za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti za iznos od 225.000,00 dinara, odbijen kao neosnovan.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tuženi Rudnik uglja AD je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu odredbe člana 386. ranije važećeg ZPP ("Službeni list SFRJ" br. 4/77..."Službeni list SRJ" br. 3/02), koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. i 4. ZPP, pa je našao da revizija nije osnovana.

U sprovedenom postupku nema bitne povrede odredaba iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Nema bitne povrede iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP, zato što su razlozi o odlučnim činjenicama jasni i neprotivrečni, pa presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati. Drugostepeni sud je ocenio sve žalbene navode od značaja za presuđenje, kao i navode na koje pazi po službenoj dužnosti, pa se u reviziji neosnovano ističe bitna povreda iz člana 375. ZPP.

Saobraćajni udes između putničkog vozila marke "Mercedes" registarske oznake BG 936-74, u kome je tužilja povređena kao putnik i teretnog vozila, vlasništvo tuženog \"VV\", a osiguranog kod tužene osiguravajuće organizacije, dogodio se 13.februara 1993. godine na putu aa bb. Do saobraćajnog udesa je došlo isključivom krivicom vozača teretnog motornog vozila. Tužilja je pretrpela teške telesne povrede koje se sastoje u prelomu od drugog do šestog rebara sa desne strane, prelomu jednog rebra sa leve strane, prelomu grudne kosti i odcepljenju unutrašnjeg gležnja desnog skočnog zglobova. Zbog toga je trpela fizičke bolove jake, pa srednje i konačno lake koje će trpeti i ubuduće, u trajanju utvrđeno veštačenjem. Trpela je primarni strah visokog intenziteta, potom sekundarni strah srednjeg intenziteta a potom strah lakog intenziteta koji je ostavio trajne posledice u njenoj psihičkoj sferi. Usled pretrpljenih telesnih povreda i straha, kod tužilje je došlo do trajnog umanjenja životne aktivnosti za 30%. Ona sa pojačanim naporom obavlja svakodnevne životne potrebe vezane za duže stajanje, hodanje, bavljenje težim fizičkim poslovima i bavljenje sportom i rekreacijom, kao i pripremanje hrane i održavanje higijene. Kod tužilje je nastupila naruženost srednjeg stepena. Tužena osiguravajuća organizacija je isplatila vlasniku putničkog vozila materijalnu štetu u visini od 147.852.000,00 dinara dana 28.04.1993. godine i 22.906.800,00 tadašnjih dinara dana 08.11.1993. godine. Visina materijalne štete na dan štetnog događaja je, prema nalazu veštaka, 12.256.861,01 dinara.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi odlučili o tužbenom zahtevu uz razloge koje prihvata i Vrhovni sud Srbije, pa nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Pravilno je stanovište nižestepenih sudova o solidarnoj odgovornosti tuženih za štetu koju je tužilac pretrpeo. Odgovornost tuženog \"VV\" kao imaoca teretnog vozila, čiji je radnik skrivio saobraćajni udes, zasniva se na odredbama čl. 170. i 174. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, a odgovornost tuženog \"BB\" proizlazi iz ugovora o obaveznom osiguranju motornih vozila u smislu odredbe člana 941. ZOO i odredbe člana 90. Zakona o osnovama sistema osiguranja imovine i lica koji je važio u vreme štetnog događaja. Odgovornost tuženih je solidarna i tužilac kome pripada pravo na naknadu nematerijalne štete po osnovu člana 200. stav 1. ZOO, ima ovlašćenja da naknadu zahteva od oba dužnika. Revizijski navod, da je tužena osiguravajuća organizacija u obavezi da tužiocu isplati celokupnu štetu zato što je u konkretnom slučaju šteta pokrivena sumom osiguranja, nije od značaja. Odredba člana 178. stav 4. ZOO, na koju se poziva revident, propisuje solidarnu odgovornost imalaca motornih vozila prema trećim oštećenim licima. I u ovom slučaju, oni odgovaraju po pravilima o objektivnoj odgovornosti, a tuženi vlasnik vozila, kao imalac opasne stvari, ne oslobađa se od odgovornosti na osnovu činjenice da je vozilo bilo osigurano kod tužene osiguravajuće organizacije. Oštećeni je, prema članu 414. ZOO, ovlašćen da odšteti zahtev istekne prema osiguravajućoj organizaciji, ali to ne znači da nema pravo da zahtev istakne i prema imaocu opasne stvari. Njihova obaveza je solidarna, pa je pravo oštećenog da izvrši izbor da li će tužiti oba dužnika ili samo jednog od njih.

Revizijski navod, da tužena osiguravajuća organizacija odgovara do visine osigurane sume, a tuženi \"VV\" kao vlasnik vozila (opasne stvari) preko tog iznosa, ne utiče na odgovornost tuženog imaoca opasne stvari. Pošto je u konkretnom slučaju, šteta na dan štetnog događaja bila pokrivena sumom osiguranja, tuženi po različitim osnovima solidarno odgovaraju za celokupnu štetu. Kada šteta na bi bila pokrivena sumom osiguranja, odnosno, kada bi njen obim bio veći, tuženi imalac opasne stvari bi solidarno odgovarao sa osiguravajućom organizacijom do visine osigurane sume, a preko toga bi njegova odgovornost bila samostalna. Zbog toga obim štete u odnosu na sumu osiguranja nije od uticaja na odgovornost tuženog imaoca opasne stvari, kako se to u njegovoj reviziji neosnovano ističe.

Imajući u vidu sve okolnosti konkretnog slučaja, pravilo je primenjeno materijalno pravo iz člana 200. ZOO, kada je tužilji dosuđena novčana naknada nematerijalne štete za pretrpljene fizičke bolove od 100.000,00 dinara, za pretrpljeni strah 50.000,00 dinara, za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti 300.000,00 dinara i naruženosti 50.000,00 dinara. Tužilji je dosuđena pravična novčana naknada nematerijalne štete, tako što je drugostepeni sud preinačenjem, prilikom odlučivanja o zahtevu za ovu naknadu, kao i o njenoj visini vodio računa o značaju povređenog dobra i cilju kome služi ta naknada.

Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 393. ZPP odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća – sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn